

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

За мен същността на този въпрос е по-скоро „Защо публикувате“. Иначе пиша, защото съм научил азбуката и това е начин на комуникация. Правя поезия / каквото и да означава това/ може би, защото е моя опит да изразя неизразимото.

Работя, като...икономист-счетоводител, иначе казано „пенкелер“ в сферата на бизнес услугите.

За последно плаках, защото...

Все тъй далечна е градината с водоскоците. Все тъй набъбват звездите в синьото...

Ще променя малото си, защото...

Всеки поглед назад е промяна. Времевете ипостаси са фикция за сигурност на детерминирания човек. Другото е вечност.

Ако имах двойник...

Щеше да пътува отвъд хоризонта на очите.

Не ми стига смелост за...

Да кажа **“Знам какво ще се случи”** както пророците са го изричали.

Никога няма да опитам...

Никога е за тези само, които нямат време. В моя случай има само - ще се опитам да **„НЕ“**. Списъкът е дълъг.

Моята рецепта за успех е...

В личен план да намеря усмивка в капка роса.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

В рамките на контекста за литература. В духа на Георгиус Сеферис – защо повечето не чуват онзи звук като почукване на твърд предмет, който подсказва, че написаното е истинско. Каквото и да означава това.

Критиката по мой адрес я...

Прочитам и не се защитавам истински. „Всичко тече и се изтича“.

Най-добрият и ценен съвет е...

По-бавно, по - леко, с финес и добротата. Най-вече-бавно.

Звездната болест заразна ли е?

Изглежда, че да, имайки предвид настоящето интервю. Човек живее в мита за вечното завръщане и не му се ще, когато се върне да бъде никой. Прочие на мен ми е лесно понеже и в този момент чувам „Memento mori“, и отминава.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Добрата – не в смисъл на обществено понятие. Въпрос на инстинкт навярно. Когато гледаш морето знаеш за красотата, без да знаеш.

Съвременник или класик...

Пишеш, когато има какво да го пребори за текст.

Сега или утре...

Вечният миг.

Бързо или утвърдително...

Бавно, много бавно. С любов.

Какво е България?

Сънят, в който ръцете са преплетени.

Четете ли е-книги?

Дори, както се вижда имам една издадена двуезична. Тъй че да.

Продължете изречението Е-същност е...мястото на търсенето на същностите чрез Е комуникация.